

Supoño eu que este requisito sería *conditio sine qua non* para a entrada no consistorio de María Pita. A tolerancia sería comprensíbel nos primeiros meses de goberno municipal, por subordinar a corrección da toponimia a outros obxectivos de maior urxencia. ¿Máis importantes quizais? Pasaron máis de dous anos e a rotulación leva traza de rematar así. Os nacionalistas -dirán os críticos- apandan co que lles boten. A súa furia acábaselles en canto cheiran un codelo que roer. Baixaron do monte, declararían un ex-deputado que cuspiu na Cámara e no seu *Diario de Sesións* inmundas ofensas, non contra os seguidores de Bóveda e Castela, senón contra o mesmo ideario que eles e nós defendemos. Recentemente, este personaxe chamou na porta nacionalista para recuperar escano da man da ideoloxía que antes aldraxara. O máis grave é que o chaqueteiro atopase avais na casa onde petou.

Chegado este momento, non hai máis alternativa que afundir os barcos para recuperar a dignidade. Pobre argumento é obxectar que a responsabilidade corresponde aos que ostentan a representación popular na corporación. Déixemoslles a eles o codelo, se tanta importancia lle dan ao chusco. Foron moitos os chusqueiros que fixeron carreira na milicia. Teñen a lei da súa banda, xa que as credenciais son das urnas. Mais os carnés son do partido que apadriñou a súa candidatura. Os que reman río arriba -os revolucionarios, libertadores, nacionalistas, emancipadores, os que ademais de chamarse son de esquerda- non avanzarán se non se desprenden dos que se deixan arrastrar pola corrente.

Vista a indiferenza e preguiza dunha organización local que se atopa en estado clínico, a miña proposta é constituír un comando operati-

vo de nacionalistas da terceira idade, e iniciar de contado a limpeza do infamante topónimo. Con cinco persoas abonda. Por servidume da *lei de paridade*, cómpre que polo menos dúas delas sexan homes. Chega unha escada, un martelo e unha ducia de parafusos. Pouco máis. As placas metálicas corren do meu peto. Un domingo de mañá soleada, para que a concorrncia sexa maior, tiramos ao lixo a *Plaza de Orense*, seguindo o exemplo dos ferroláns que expulsaron da entrada da cidade o dono e o cabalo. Será curiosa a que se vai montar. Unha liorta entre o código civil e o código penal. O primeiro a prol do topónimo oficial. O segundo en contra dos estragos na propiedade pública.

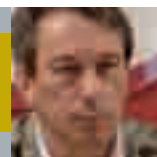
Como queira que a reacción, a dereita, a mediocridade, son fervorosos devotos do código penal, que ven na xustiza punitiva o talismán que resolve todos os conflitos, o desenlace está cantado. O comando operativo será capturado como refén pola xendarmaría municipal. Será enxaulado na comisaría, na que non hai moito os mequetrefes vestidos de gris hostiaban aos detidos por negárense a falar en español. ¿Lémbraste, Paco? Volverán entón os tempos de voltar á rúa para reclamar "liberdade" e "amnistía". A min vaime facer moita graza comprobar así de que parte estarán os edís nacionalistas. ¿Poráanse ao lado do código civil, da liberdade, ou estarán co código penal e cos xendarmes? ¿Quen o diría! ¡Ás trincheiras, que chegaron os nosos!

BAUTISTA ÁLVAREZ

Paremos o decretazo: navallada contra o galego

[Anxo Louzao Rodríguez]

A proposta de bases para o decreto é un texto preautonómico, pois nin alcanza o disposto no Estatuto de Autonomía, aprobado hai 29 anos, que no seu artigo 5.3 establece que "*os poderes públicos potenciarán o emprego do galego en todos os niveis da vida pública, cultural e informativa e disporán dos medios necesarios para o seu coñecemento*", e supón un incumprimento da Lei de Normalización Lingüística de 1983 que establece no seu artigo 3.2 que "*as autoridades educativas arbitrarán as medidas encamiñadas a promover o uso progresivo do galego no ensino*". Trátase dunha proposta involutiva respecto a todas as normas aprobadas desde a promulgación, en 1983, da Lei de Normalización Lingüística e retrotráenos á época franquista e ao decreto de bilingüismo de 1979, causante de diferentes conflitos, persecución e expedientes disciplinarios contra o profesorado, polo único delito de impartir as aulas en galego.

No texto proposto, o ensino en galego pasa, no mellor dos casos, dun 50% a un 30%. Mais, sabemos por experiencia que, ao non fixerse as materias que como mínimo hai que impartir en lingua galega, estas porcentaxes non se alcanzarán na maioría dos centros e o galego pasará a ser a lingua daquelas materias menos recoñecidas e valoradas social e academicamente.

En Educación Infantil, elimínase a obriga do 50% de presenza do galego nos contornos castelán falantes, polo que, na práctica, o galego desaparecerá destas aulas. En Primaria, o galego pasa a ser unha lingua residual, ao deixar de ser o idioma de docencia de materias como Coñecemento do Medio, que se viña impartindo en galego desde 1987, e de Matemáticas. Na ESO, expúlsase o galego de materias como Ciencias Sociais, tamén impartidas en galego desde o ano 1987, Matemáticas e Ciencias da Natureza, entre outras, e no Bacharelato e na FP a proposta remite a tempos anteriores á orde de

1987 en que se recollía nominalmente que dúas materias se tiñan que impartir en galego.

O galego deixa de ser o idioma da administración educativa. A proposta da Xunta só fala de que os centros nas súas actuacións educativas fomentarán o uso do galego, cando xa o decreto 135/83, mediante a orde de 1987, establecía o galego como lingua de uso dos centros: "*os centros de ensino de toda Galiza farán da lingua galega o vehículo de expresión normal nas súas actividades internas e externas*". As bases do novo decreto eliminan que o alumnado, con carácter xeral, deba utilizar o galego nas materias que se impartan en galego (recollido xa desde o decreto 135/83, mediante a orde de 1987). A proposta recolle e fomenta a publicación de materiais en castelán e até muda a denominación dos equipos de normalización lingüística, que pasan a chamarse de "dinamización", cando o seu cometido fundamental debería ser planificar a normalización.

O futuro do noso idioma pasa por que todo o ensino se imparta en galego. Con este obxectivo de referencia e no actual contexto sociopolítico, valoramos como un avance importante para o galego, máis non como unha meta, a aprobación no seu día do decreto 124/2007. Non sería entendíbel nin nada acertado participar de manobras confusionistas que pretendan dar apoio social a esta navallada contra a nosa lingua. O novo decreto non pretende máis que reducir a súa utilidade, desterrala do sistema educativo, despoxala de todos os seus dereitos e evitar, polo tanto, o seu afianzamento e uso. Non caben consensos ou acordos posíbeis se non se fundamentan no conquistado até agora para avanzar. Non podemos retroceder nin o máis mínimo ao disposto no *Plan Xeral de Normalización* e no propio Decreto 124/2007 de uso e promoción do galego no ensino. Para iso, é imprescindible continuar coa loita e coa mobilización.